

Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavantur flumine.

Cruce fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum preparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor per-
unxit,

Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito :
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

☩ Eripe me de inimicis
meis Deus meus. ☩ Et ab
insurgentibus in me libera
me.

Ad Bened. Añã. In die
magno festivitatis stabat
Jesus, et clamabat dicens :

Si quis sitit, veniat ad me,
et bibat.

Oratio.

Sanctifica, quaesumus
Dómine, nostra jejú-
nia : et cunctarum nobis
indulgentiam propitius
largire culpárum. Per Dó-
minum.

Hodie dicitur Officium
Defunctorum.

Ad Horas, Añã, Capitu-
la, ☩☩. brevia, et Preces
ut in Psalt. loco proprio.

AD VESPERAS.

Añã et Psalmi de Psal-
terio. 152.
Capitulum. Jerem. xj. d

IU autem Dómine
Sábaoth, qui júdi-
cas juste, et probas
renes et corda, vídeam
ultiónem tuam ex eis : tibi
enim revelávi causam me-
am, Dómine Deus meus.

Hymnus.

Vexilla Regis prod-
eunt :
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.
Impléta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tan-
gere.

Beata, cujus brachiis
Præteritum pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

☩ Crux ave spes unica,
Hoc passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.

Amen.

☩ Eripe me Dómine ab
homine malo. ☩ A viro
iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Añã. Si
quis sitit, *veniat ad me,
et bibat : et de ventre ejus
fluent aquæ vivæ, dicit
Dóminus.

Oratio.

DA quaesumus Dómine
pópulo tuo salutem
mentis et corporis : ut bo-
nis operibus inhaerendo,
tua semper mereatur pro-
tectione defendi. Per Dñ.

Capitula prædicta dicun-
tur in feriali Officio usque
ad Feriam iv. majoris
Hebdomadæ : Añã vero
per Horas, usque ad Do-
minicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Leectio j. Cap. vij.

IN illo tempore : Am-
bulabat Jesus in Gali-
læam : non enim volebat
in Judæam ambulare, quia
quaerebant eum Judæi in-
terficere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. xxvij. in Joannem.

IN isto Evangelii
capitulo, fratres,

Dóminus noster
Jesus Christus secundum
hominem se plurimum
commendavit fidei no-
stræ. Etenim semper hoc
egit dictis et factis suis, ut
Deus credatur et homo :
Deus qui nos fecit, homo
qui nos quaesivit : Deus
cum Patre semper, homo
nobiscum ex tempore. Non
enim quaereret quem fé-
cerat, nisi fieret ipse quod
fécerat. Verum hoc me-
mentote et de cordibus
vestris nolite dimittere :
sic esse Christum homi-
nem factum, ut non desti-
terit Deus esse. Manens
Deus accepit hominem,
qui fecit hominem.

☩. Adjutor et susceptor
meus es tu Dómine : et in
verbum tuum speravi :

*Declináte a me maligni : et scrutabor mandata Dei mei. *V.* Iniquos odio habui : et legem tuam dilexi. — Declináte.

Lectio ij.

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putándus est, sed exéplum infirmitati præbuisse. Ille enim quando voluit, deténtus est : quando voluit, occisus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fideles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habebat ipse Deus noster : quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

R. Docébo iniquos vias tuas : et impii ad te converténtur. *Líbera me de sanguinibus, Deus Deus salutis meæ. *V.* Dómine lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. — Líbera me.

Lectio iij.

NON enim Christus in cápite, et non in corpore : sed Christus totus in cápite, et in corpore. Quod ergo membra ejus, ipse : quod autem ipse,

non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non diceret Saulo : Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fideles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dicere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabilius, fratres meos : sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

R. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam, et cum viris sanguínum vitam meam : *Rédime me Dómine. *V.* Eripe me Dómine ab hómine malo, a viro iniquo líbera me. — Rédime. *Ne* perdas.

V. Eripe me de inimicis meis Deus meus. *R.* Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Añ. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio.

Nostra tibi, Dómine quæsumus, sint accépta jejúnia : quæ nos et expiándo, grátia tua dignos efficiant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

V. Eripe me Dómine ab

hómine malo. *R.* A viro iniquo éripe me.

Ad Magnificat, Añ. Vos ascéndite * ad diem festum hunc : ego autem non ascendam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio j. Cap. x. d

IN illo témpore : Facta sunt Encænia in Jerosólymis : et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xlvij. in Joannem, circa initium.

Encænia festívitatis erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dicitur novum. Quandocúmque novum aliquid fúerit dedicátum, encænia vocántur.

Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniare dicitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant : ipse dies festus agebátur, cum ea quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

R. Tota die. 265.

Lectio ij.

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Circumdederunt ergo eum Judæi, et dicebant ei : Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant : ad illum enim divinum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere : qui credit, accédit : qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

R. Ne avértas. 266.

Lectio iij.

Frigúerant diligénda caritáte, et ardébant nocénda cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant crédendo, et premébant persequéndo. Quærebant audire a Dó-

mino, Ego sum Christus : et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum : sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt : quanto minus Judæi, quámdu velámen est super cor eórum?

℞. Quis dabit. 267.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℞. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Aña. Oves meæ * vocem meam áudiunt : et ego Dóminus agnóscó eas.

Oratio.

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra : et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benignus audítum. Per Dñ.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℞. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Aña. Multa bona ópera * operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occídere?

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris omnípotens Deus : et quibus fidú-

ciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benignus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. vij. f

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. xxxiiij. in Evang.

Ogitánti mihi de Mariæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquíd dicere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatricis lácrymæ ad exéplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingressa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℞. Deus meus éripe me de manu peccatóris : et de manu contra legem

agéntis, et iníqui : * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris a me : Deus meus in auxiliúm meum réspice. — Quóniam.

Lectio ij.

Hanc vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joánes Mariám nóminat, illam esse Mariám crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuisse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérta vítia designántur? Quia enim septem diébus omne témpus comprehenditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℞. Multiplicáti sunt. 263.

Lectio iij.

SED ecce quia turpitudinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetipsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur fratres? Mariám veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem

dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem : quia nimirum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscepit foris.

℞. Usquequo. 263.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℞. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Aña. Magíster dicit : * Témpus meum prope est, apud te fáció Pascha cum discípulis meis.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus : ut dignitas conditionis humanæ per immoderántiam sauciáta, medicínalis parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum nostrum.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℞. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Aña. Desidério desiderávi * hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequam pátiar.

Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propítius plebituæ : ut quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repléantur delecta-

tionibus mandatorum. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. Cap. xj. f

IN illo tempore : Collegerunt Pontifices et Pharisaei concilium adversus Jesum, et dicebant : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xlix. in Joannem, sub finem.

Quoniam Ontifices et Pharisaei sibi consulabant : nec tamen dicebant, Credamus. Plus enim perditii homines cogitabant quomodo nocerent, ut perderent, quam quomodo sibi consulerent, ne perirent : et tamen timebant, et quasi consulabant. Dicebant enim : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum : et venient Romani, et tollent nostrum locum et gentem. Temporalia perdere timeverunt, et vitam aeternam non cogitaverunt, ac sic utrumque amisverunt.

℞. Deus meus. 264.

Lectio ij.

NAM et Romani post Domini passionem et glorificationem tulervnt eis et locum et gentem, expugnando et transferrndo : et illud eos sequitur, quod alibi dictum est: Filii autem regni hujus ibunt in tenebras exteriores. Hoc autem timeverunt, ne si omnes in Christum crederent, nemo remaneret, qui adversus Romanos civitatem Dei templumque defenderet: quoniam contra ipsum templum, et contra suas aeternas leges doctrinam Christi esse sentiebant.

℞. In te jactatus. 264.

Lectio iij.

UNUS autem ex ipsis Pontifex anni illius, dixit eis : Vos nescitis quidquam, nec cogitatis, quia expedit vobis ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit : sed cum esset Pontifex anni illius, prophetavit. Hic docemur, etiam homines malos prophetiae spiritu futura praedicere : quod tamen Evangelista divino tribuit sacramento, quia Pontifex

fuit, id est, summus sacerdos.

℞. In proximo est. 265.

℞. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℞. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Bened. Aña. Appropinquabat autem * dies festus Judaeorum : et quaerebant principes sacerdotum quomodo Jesum interficerent, sed timebant plebem.

Oratio.

Cordibus nostris, quaesumus Domine, gratiam tuam benignus infunde : ut peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur, quam suppliciis deputemur aeternis. Per Dominum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales.

℞. Eripe me Domine ab homine malo. ℞. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnif. Aña. Principes sacerdotum * consilium fecerunt ut Jesum occiderent : dicebant autem : Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

Oratio.

Concede quaesumus omnipotens Deus : ut qui protectionis tuae gra-

tiam quaerimus, liberati a malis omnibus, secura tibi mente serviamus. Per Dominum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. Cap. xij. b

IN illo tempore : Cogitaverunt principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent : quia multi propter illum abibant ex Judaeis, et credebant in Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. i. in Joann. in fine.

Iso Lazaro resuscitato, quia tantum miraculum Domini tanta erat evidetia diffamatum, tanta manifestatione declaratum, ut non possent vel occultare quod factum est, vel negare : quid invenerunt, videte. Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent. O stulta cogitatio, et caeca saevitia! Dominus Christus, qui suscitare potuit mortuum, non posset occisum? Quando Lazaro inferebatis necem, numquid auferebatis Domino potestatem? Si aliud vobis videtur mortuus, aliud

occisus : ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occisum.

R. Tota die. 265.

Lectio ij. *Tract. ij.*

IN crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosólymam : acceperunt ramos palmárum, et processerunt óbviám ei, et clamábant : Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dóminus mortem moriéndó superatúrus, et trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnulli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis afféctum indicans, quam rem áliquam significans, sicut sunt in lingua Latina quas interjectiões vocant; velut cum doléntes dicimus, heu; vel cum delectámur, vah dicimus.

R. Ne avértas. 266.

Lectio iij.

HAS ei laudes turba dicebat : Hosánna, benedíctus, qui venit in nó-

mine Dómini, rex Israel. Quam crucem mentis invidentia príncipum Judæórum pépeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exercitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos : sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amántesque perducát.

R. Quis dabit. 267.

R. Eripe me de inimicis meis Deus meus. *R.* Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Añá. Clarífica me * Pater apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsqum mundus fieret.

Oratio.

Proficiat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicata, piæ devotiões afféctu : ut sacris actiões erudita, quanto majestáti tuæ sit grátior, tanto donis

potióribus augeátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Philipp. ij.*

Ratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Vexilla Regis pród-eunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.

Impléta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus :

Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite

Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Præterea pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,
Hoc passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

R. Eripe me Dómine ab hómine malo. *R.* A viro iniquo eripe me.

Ad Magnif. Añá. Pater juste, * mundus te non cognóvit : ego autem novi te, quia tu me misisti.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecisti : concède propítius, ut et paciëntiæ ipsius habere documénta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.